

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

De S. Petro Martyre Hispali In Hispania Bætica Sylloge Sanctus parum
notus: gesta ejus incerta: cultus sacer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](#)

DE S. PETRO MARTYRE

HISPALI IN HISPANIA BÆTICA

SYLLOGE

Sanctus parum notus : gesta ejus incerta : cultus sacer.

SECULO IN-
CERTO.
S. Petri pri-
mus, sed
paucis,

Hispali, quæ Hispaniæ Bæticæ civitas archi-
episcopalis est, passum pro fide S. Petrum
martyrem Usuardus e martyrologis primus
ad diem VIII Octobris in Martyrologium suum
paucis his verbis intulit : Item civitate Hispalii
S. Petri martyris : Usuardum secuti sunt Mau-
rolycus, Galesinius, Molanus, et Martyrologium
Romanum hodiernum, iisdem fere, quibus Usu-
ardus, verbis usi; nihil rei hujus verbis aut ad-
dentes, aut detrahentes : Martyrologii Romani
verba sunt : Hispal in Hispania S. Petri marty-
ris. Usuardi quoque verbis usus ante fuerat
Bellinus; sed pro Petri vitiis scripserat Pate-
ris, quem errorem, qui hunc secuti sunt, Mart-
yrologi recte sustulerint. Usuardi fere etiam
verba adhuc auctor Florarii nostri Sanctorum
Ms., qui anno 1486 scripsit : hi itaque nihil
prosursus, quod de S. Petro lectorem edocerent,
præter pauca illa Usuardi, habuisse ridentur.
Et vero plura de S. Petro reperire, quæ quidem
certa sint, probatisque testimonis suffulta, omni-
no difficile est. Si enim ceteros martyrologos
antiquos consulueris, nescio, num inter illos re-
perturus sis ullum, qui S. Petri mentionem faciat.
Ad historicos Hispanos te conferes? Frustra
quoque id feceris: alium ubique apud illos de
S. Petro silentium: aut, si quam de hoc apud
illos mentionem inveneris, jejuna admodum
erit, nec aliunde, quam a scriptoribus admo-
dum recentibus profecta, quorum aliquot a Ta-
mayo in Annalibus in diem VIII Octobris recen-
sitos vide.

meminit
Usuardus:

2 Usuardi itaque potissimum est, si Sancti
hujus Martyris memoria non omnino interierit:
at quæret aliquis, qui is ipsi Usuardo innoue-
rit: Vastata a Mauris Valencia, spes suborta
erat S. Germani in Francia monachis fore, ut
S. Vincentii martyris et levitis exuvias possent
acquirere. Profecti in Hispaniam ea de causa
ex illis duo, Usuardus et Odilardus, cum S. Vin-
centii exuvias inde auctas esse, intellexissent,
nec earum obtinendarum spes esset, ne vacui in
Galliam redirent, SS. Georgii et Aurelii, Cor-
dubæ tum recens martyrio affectionator, reliquias
sibi comparare studuerunt, et re ipsa, voli sui
facti compotes, in Galliam detulerunt anno 858,
ut tom 6 Julii pag. 459 et seqq. videre est. Ver-
osimile itaque est, Usuardum, cum in Hispania
moraretur, tum S. Petri, tum aliorum San-
ctorum Hispanorum hausisse notitiam, ac dein
circa annum 875 iisdem suum dilasse Marty-
rologium: hoc fonte fluxisse S. Petri annun-
tiationem Usuardinam suspicatus est Sollerius
in Usuardo in Petri Martyris annuntiationem
haec observans: Petrum Hispalensem martyrem
extra Usuardum nunquam invenio: licet igitur
suspiciari, cum esse de illorum numero, quos

ex Hispania in Franciam noster contulit, quemad-
modum alibi sœpe supponendum fuit, nempe cum
alius fons non suppeteret, ex quo ipsum hausisse
conjectaremur. Et vero nihil antiquius Usuardi
de Petro testimonio inveniri, fassus etiam nu-
per est Henricus Florez tom. 9 Hispaniæ sa-
crae pag. 301.

3 Cum itaque ab Usuardo tantum Petrus pri-
mum memoratus inveniatur, nec is plura de il-
lo, quam nomen, martyrium, et forte palæstram
litteris consignarit, mirum non est, vel jejunè
admodum de illo recentiores agere, vel multum
discrepare inter se, dum plura de illo, quam
qua e probatis fidet monumentis hausere, pro-
dere volunt. Hinc alii ex illis, seculo Christi
primo; alii, secundo sub Trajano; alii, sub
Maximiano et Diocletiano S. Petrum martyrium
subiisse, suspicantur. Florez citatus post Mau-
rorum in Hispaniam adventum id contigisse,
conjici posse ait, quod ab Usuardo primum Pe-
trus memoratus inveniatur: verum cur non po-
tuerit seculo nono Usuardus Petri, licet diu ante
passi, nec forte a scriptoribus ipso antiquioribus
memorati, in Hispania sibi aliunde comparare
notitiam, ac dein ejusdem in Martyrologio suo
mentionem facere? Incerta igitur sunt hæc
omnia: quare seculo pariter in certo illius ego
martyrium supra illigandum putavi. Magis inter
scriptores Hispanos, qui de Petro agunt, de ejus
patria convenient, quam Hispalim fuisse arbitran-
tur: non alia, opinor, de causa, quam quod illuc
martyr occubuerit: at, licet non constet, alibi,
quam Hispal natum fuisse Petrum martyrem, ex
ejus tamen ibidem peracto martyrio non certo
evincitur, eundem illi nativitatis necisque locum
obliguisse.

4 Ceteris plura Tamayus audet: is S. Petrum
non modo Hispal natum scribit et origine Hi-
spanum, sed addit etiam, parentibus ethniciis na-
tum fuisse: sub Trajanæ in Dacia mervisse:
Romam dein reversum et inter emeritos milites
relatum, in patriam rediisse anno 105, quo Tra-
janus quintum consul processit, Nomen dein illic
Christi dedisse, ac annis aliquot post capite pro
Christi fide minutum, interiisse, nempe sub an-
num 110. Trajanus, ut vult Pagius in Criticis,
quinto consul fuit anno 103 et de Dacis anno se-
quenti triumphavit. Verum ea de re item Ta-
mayo ne moreamus: audiamus potius, unde ista
didicerit. Ex Aulo Halo, inquit, cuius de S. Pe-
tro carmen hujusmodi est:

Hispalis, o quantos numeras pro Nomine *
passos
Martyres heu Christi, quos veneraris ad-
huc.
Tunc dedit artus sacros pro Numine Petrus,
Ille tuus civis, quem tuus ardet amor.

Iste

legi : Nu-
mine

AUGTORE
J. B.

Iste peregrinas Trajani s̄epe phalanges
Insequitur miles. Dacia castra means.
Emeritus patriam repedavit consule quinto,
Qua Christi nomen suscepit urbis honos.
Militat in fide, qui pro cesaris omne bella
Sustinuit valens, dōnec amare capit.
Tandem mucronis canum sub cuspide caput
Principis Hispani obtulit haustus amor.

præterea
narrantur,
falsa sunt
aut inverta:

5 Verum quid de Tamayo citatisque passim ab eo monumentis Nicolaus Antonius Bibliothecæ veteris Hispanæ lib. 7 de scriptoribus xi ac xii seculorum cap. 7 num. 115 sential, accipe: Sed et quo magis adhuc premunit, inquit, viri (Tamayi scilicet) existimatio, quamplura ipse conditura sua, et aliorum recentiorum præ veteribus antiquatisque sigillo notatis monumentis venditavat; qualia sunt fere omnia epigrammata illa Juliani Toletani, Cypriani Cordubensis, et anonymorum aliorum titulis inscripta, ac per totum Opus (*Martyrologium Hispanum Tamayi intelligit*) ubi tamen fictiones Dextri et contubernialium alii in fictionibus corroborari expediens visum, non in veris et certis confirmandis (quod mire aruit stupidam hominis securitatem) sparsa. Accedunt his Breviariorum et Legendariorum, ut appellant, veterum exhibito frequens, non in claris, et quæ sua vera historia luce splendent; sed in difficillimis et apocryphis, seu verius falsis, quæ, nisi falsis etiam fulcirent substructionibus per luente jam (quod Juvenalis ait) ruina cito casura erant. De Joanne Tamajo id breviter, ne partem hanc omitteremus litandi vero, et quod commissum fuit in Auli Ali libello facinus, hoc præjudicio facilis persuadendi. Fidem itaque laudatum a Tamayo Auli Hali epigramma, atque adeo nec exhibita a Tamayo S. Petri martyris Acta, illi superstructa, non merentur.

constat ta-
men de sa-
cro ejus

6 Porro Tamayus citatus et Antonius Quintanuennas de SS. Hispalensis pag. 63 scribunt, S. Petri corpus Hispali in agro S. Justa sepultum credi; cuius rei fides penes illos esto. Quod vero ad S. Petri cultum sacrum attinet, ait Tamayus, relatum olim fuisse ejus Officium in antiqua Breviaria Eborense, Hispalense, Zamorense, Palentinum, et Tudense; quod mihi quidem suspectum est, tum ob ea, quæ de Tamayo ex Nicolao Antonio mox recitavi; tum quod Florez, supra num. 2 citatus, dicat, S. Petri martyris Officium in nullo sese Breviario repe-
risse: Eborense tamen Breviarium Baronius in Annotatis ad hunc diem his verbis laudat: [Pe-

tri] Usuardus de eodem, Vasæus in Chron. ex Breuiar. Eborense, et Flos Sanct. Hispan. Nescio tamen, num hic Vasæus a Baronio recte laudetur. Vasæi ad annum 306 verba sunt: Hispani S. Carpophorus et Abundius, S. Petrus, S. Florentinus, S. Justa et Rufina virgines, partim sub ipso Daciiano, partim sub Diogeniano, Dacianni legato. Corpus B. Justæ ex altissimo putoe, in quem projectum erat, et ossa B. Ruffinae, cujus corpus in amphitheatre combustum fuerat, a venerabili Sabino episcopo in cœmeterio suburbii Hispalensis sepulta fuerunt. Quibus subdil: Ex Breuiario Eborense. In Breuiario Eborense anni 1548 (scripsit Vasæus anno 1551) que de S. Justa et Rufina Vasæus refert, legitur quidem, sed de Petro verbum quidem inveni: ut adeo verba illa Vasæi, uti observat etiam Florez, de SS. Justa et Rufina protela, ad Petrum martyrem male Baronius extendisse videatur.

7 Aequo minus, inquit Florez, in Petri Ruiz in Calendario perpetuo Sanctorum diæcessis Hispanensis, anno 1578 typis edito, S. Petri Martyris nomen legitur, quam in Breviariis antiquis Hispanis: Galesinius tamen, ejusdem temporis scriptor, in Annotatis ad diem VIII Octobris Calendarium aliquod Hispalense laudavit, ex quo, uti et ex Usuardo, S. Petri nomen in suum Martyrologium intulit: utut sit, absque idonea causa S. Petrum martyrem, et omni cultu sacre parentem, Martyrologio suo ab Usuardo inseratum fuisse, non autumo; et, si forte ejusdem apud Hispalenses cultus intermissus aut tenuis admidum fuerit, equidem seculo XVII ad annum 24 proiecto, capituli Hispalensis jussu, sede, Petri de Castro Hispalensis archiepiscopi obitu, ut aiunt, vacante, restitutus fuit, ex quo tempore Officium S. Petri die VIII Octobris ritu duplice secunda classis per diæcessim Hispalensem recitari, preceptum fuit, ut Tamayus et Quintanuennas scribunt: at, quia pauca de S. Petri martyre certo nota habebantur, visum est Capitulo lectiones de communis unius martyris recitandas prescribere, uti et Missam Lætabor cum Credo, ut ex Ordine Recitandi ac celebrandi in ecclesia metropolitana Hispalensi anni 1656 intelligo. Idem in Officiis Propriis Sanctorum patriarchalis ecclesiæ Hispalensis et diæcessis, a sacra rituum Congregatione Sixti V jussu recognitis et approbatis, auctoritate Apostolica confirmatis, et cura operaque Roderici Cardinalis de Castro archiepiscopi Hispalensis, anno 1751 Hispali in lucem editis, videare est.

